

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce **P. K.**, zastoupeného Mgr. Liborem Holemým, advokátem se sídlem Frenštát pod Radhoštěm, Horní 25, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje**, Zlín, tř. Tomáše Bati 3792, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 16. 11. 2004 č. j. 57 Ca 62/2004 – 12,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením Krajský soud v Brně (dále krajský soud) zastavil řízení o žalobě žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2004, č. j. KUZL-3107/2004/DOP/Cha pro nezaplacení soudního poplatku.

Proti usnesení krajského soudu podal žalobce, nyní stěžovatel, kasační stížnost, v níž namítal, že výzvu k zaplacení soudního poplatku neměl objektivně možnost převzít, protože se nacházel v době od 6. 11. 2004 do 13. 11. 2004 mimo území ČR a to konkrétně v Německé spolkové republice a nabízel o tom důkaz dokladem o úhradě za ubytování od 6. do 13. 11. 2004. Dále namítal, že v době od 1. 11. 2004 se stěhoval z bytu v R. p. R., L. 2330 (takovou adresu uvedl v žalobě) do bytu ve stejném městě, avšak v ulici K. 1767 a poté vyjel na služební cestu (jak výše uvedeno). Pravděpodobně 25. 11. 2004, kdy vybíral svoji poštovní schránku na adrese L. 2330, našel ve schránce lístek od pošty (zřejmě týkající se výzvy k zaplacení soudního poplatku), avšak dozvěděl se, že písemnost byla již vrácena

odesílateli. Protože se tedy v době od 6. 11. do 13. 11. 2004 respektive už od 1. 11. 2004 v místě doručení nezdržoval, nemohla mu být výzva k zaplacení soudního poplatku doručena a proto navrhoval zrušení napadeného usnesení krajského soudu a vrácení věci k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v rozsahu a z důvodů uvedených v kasační stížnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Z obsahu předloženého spisu krajského soudu vyplývá, že stěžovatel současně s podáním žaloby nezaplatil soudní poplatek. Krajský soud proto stěžovatele usnesením ze dne 21. 10. 2004, č. j. 57 Ca 62/2004 - 7 vyzval, aby soudní poplatek 2000 Kč v kolkových známkách zaplatil do 10. dnů od doručení usnesení. Usnesení doručoval krajský soud stěžovateli na adresu jím uvedenou v žalobě, tedy na adresu R. p. R., L. 2330. Učinil tak doporučeně, nikoliv do vlastních rukou. Stěžovatel na uvedené adrese nebyl zastížen, zásilka byla uložena na poště 27. 10. 2004 a adresát-stěžovatel byl vyrozuměn o jejím uložení. Stěžovatel si zásilku nevyzvedl, ta byla poštou vrácena krajskému soudu a nachází se v předloženém spise pod číslem listu 10. Z uvedené písemnosti vyplývá, který soud ji odesílal, které písemnosti se týká, komu je určena (jméno, příjmení a adresa), která pošta ji doručovala, je v ní uvedeno jméno a příjmení doručovatele i to, že adresát nebyl zastížen a že byla uložena a adresát byl o tom vyrozuměn. Z písemnosti nevyplývá, že by se adresát na uvedené adrese nezdržoval. Písemnost - dodejka má všechny náležitosti, které má obsahovat podle §50e o. s. ř. za použití § 42 odst. 5 s. ř. s. Z jejího obsahu vychází i Nejvyšší správní soud, protože v řízení nebyl prokázán její opak. Stěžovatel totiž v kasační stížnosti tvrdí, že se v místě doručování nezdržoval od 6. do 13. 11. 2004. V době od 1. 11. 2004 se podle vlastního tvrzení z bytu v L. 2330, tedy místa doručení, stěhoval. I když stěžovatel neupřesňuje, jak dlouho se z bytu v L. 2330 stěhoval, je třeba vycházet z toho, že k doručení zásilky došlo i když se o ní stěžovatel nedozvěděl uplynutím třetího dne od jejího uložení, tedy 1. 11. 2004, jak správně uvádí krajský soud v napadeném usnesení. Ani z toho, co sám stěžovatel uvádí, nelze vyvodit, že by se v místě doručení v době od uložení zásilky to je od 27. 10. 2004 do 1. 11. 2004 nezdržoval.

Kasační stížnost stěžovatele shledal Nejvyšší správní soud nedůvodnou, a proto ji zamítl (§110 odst. 1 s. ř. s.).

V řízení o kasační stížnosti měl úspěch žalovaný a měl by proto právo na náhradu nákladů tohoto řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.). Žalovaný náhradu těchto nákladů jednak nežádal a jednak mu prokazatelné náklady v tomto stadiu řízení ani nevznikly a proto Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 22. prosince 2005

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu